

РЕШЕНИЕ

№ 2782

гр. София, 26.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 74 състав,
в публично заседание на 04.04.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Людмила Коева

при участието на секретаря Теменужка Стоименова, като разгледа дело номер **9439** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката /ЗЕ/.

Образувано е по жалба вх.№ Е-13-273-111/15.09.2021 г. по описа на КЕВР от [фирма] с ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място] 9009, район В. В., В. Т. –Е, [улица], представлявано заедно от всеки двама членове на УС А. А. К., Х. П. Х. и Р. Г. Л., чрез юрисконсулт Р. Г., срещу Решение Ж-615/25.08.2021 г. на КЕВР, с което на [фирма] са дадени задължителни указания в 1-месечен срок от получаване на издаденото решение да извърши необходимите технически мероприятия и измести средството за търговско измерване в електромерно табло, монтирано до или на границата на имота собственост на А. А. В., находящ се в [населено място], [община], област В., [улица] в едноседмичен срок от приключване на посочените дейности да предостави на КЕВР доказателства за изпълнението им.

В жалбата е посочено, че оспореното решение е издадено при съществени нарушения на административнопроцесуалните правила, противоречие с материалния закон и несъответствие с целта на закона. Моли се то да бъде отменено, като преписката бъде върната на административния орган за ново произнасяне. Претендират се разноси.

В съдебното заседание по делото жалбоподателят [фирма] не изпраща представител. Ответникът – Комисия за енергийно и водно регулиране – в съдебно заседание се представлява от юрк. Н. Н., който оспорва подадената жалба и моли тя да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна – А. А. В., редовно призван, не се явява и не се представлява.

Софийска градска прокуратура не взема участие по делото.

Административен съд София - град, III отделение, 57 с-в, след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

В КЕВР е постъпила жалба с вх. № Е-13-273-111/12.07.2021 г. от А. А. В., срещу [фирма], в която се възразява срещу местоположението на средството за търговско измерване /СТИ/ за обект, находящ се в [населено място], [община], област В., [улица], клиентски № [ЕГН] и абонатен № [ЕГН]. С жалбата се иска СТИ за измерване на консумираната електроенергия в посочения обект да бъде монтиран на границата за собственост на имота.

Жалбата е получена в КЕВР чрез електроразпределителното дружество, като от дружеството е изразено становище, че А. А. В. с клиентски № [ЕГН], за обект абонатен № [ЕГН], находящ се в [населено място], [община], област В., [улица], е клиент на [фирма], като електрозахранването в обекта се осъществява от трафопост БКТП 4 Здравец. Консумираната в обекта електроенергия се ползва за битови нужди и се измерва със средство за търговско измерване AMS В1В—F. 230V 2T №1127021904393122, монтирано в електромерно табло на стълб от електроразпределителната мрежа на дружеството.

Във връзка с постъпилата жалба, в посочения по-горе обект е извършена проверка на място. При извършената проверка е установено, че основанието за извършения от [фирма] монтаж на електромера в електромерно табло на стълб от въздушната мрежа ниско напрежение (ВМНН) е, че кабелът, захранващ имота не е собственост на [фирма]. За удостоверяване на мястото на монтаж на електромера е приложена снимка, от която е видно, че електромерното табло е на отстояние около 10 метра от имота.

Издадено е Решение Ж-615/25.08.2021г. на КЕВР, в което е прието, че съществуващото положение на СТИ не отговаря на изискванията на чл. 120, ал. 1 от ЗЕ, както и на изискванията на чл. 29, ал. 1 от Наредба № 6/24.02.2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителната електрическа мрежа, тъй като СТИ трябва да е монтирано до или на границата на имота на клиента в електромерно табло. На [фирма] са дадени задължителни указания на основание чл. 147, ал. 2 от Наредба № 3/21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката, във връзка с чл. 22, ал. 5 от ЗЕ, в 1-месечен срок от получаване на издаденото решение да извърши необходимите технически мероприятия и измести средството за търговско измерване в електромерно табло, монтирано до или на границата на имота на А. А. В., находящ се в [населено място], [община], област В., [улица], и в 1-седмичен срок от приключване на посочените дейности да предостави на КЕВР доказателства за изпълнението им.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в преклузивния 14-дневен срок по чл. 149 от АПК, от лице имащо правен интерес от оспорване и срещу подлежащ на съдебен контрол акт, поради което е допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

В съответствие с чл. 22, ал. 1, т. 2 от Закона за енергетиката (ЗЕ) КЕВР разглежда

жалби на клиенти срещу доставчици на енергия, включително крайни снабдители, свързани с изпълнението на задълженията им по този закон, като в съответствие с ал. 5, когато комисията приеме жалба за основателна, тя с решението дава задължителни указания по прилагането на закона. Оспореното решение е издадено от компетентен орган – КЕВР, в съответствие с предоставените му правомощия по ЗЕ.

Решението отговаря на изискванията на чл. 59, ал. 2 от АПК, съдържа всички задължителни реквизити, включително и фактически и правни основания, послужили за издаването му. Прието от компетентен орган, не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила при разглеждането на жалбата, подадена от А. А. В.. От фактическа страна спорът е изяснен, правилно е приложен материалният закон.

В съответствие с чл. 22, ал. 1, т. 2 от Закона за енергетиката (ЗЕ) КЕВР разглежда жалби на клиенти срещу доставчици на енергия, включително крайни снабдители, свързани с изпълнението на задълженията им по този закон, като в съответствие с ал. 5, когато комисията приеме жалба за основателна, тя с решението дава задължителни указания по прилагането на закона.

Съгласно чл. 120, ал. 1 от ЗЕ, електрическата енергия, доставена на крайни клиенти, се измерва със средства за търговско измерване - собственост на оператора на електропреносната мрежа, оператора на съответната електроразпределителна или затворена електроразпределителна мрежа, разположени до или на границата на имота на клиента. Легална дефиниция на понятието "Средства за търговско измерване" се съдържа в §1, т. 58 от ДР на ЗЕ - „технически средства за измерване, които имат метрологични характеристики и са предназначени да се използват за измерване самостоятелно или свързано с едно или повече технически средства и които се използват при продажбата на електрическа и топлинна енергия или природен газ“.

Наредба № 6 от 24 февруари 2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи в чл. 29, ал. 1 разпорежда, че когато електрическата енергия се доставя на клиента от съоръжения на оператора на разпределителната мрежа на ниво ниско напрежение, границата на собственост е изходящите клеми на средствата за търговско измерване или изходящите клеми на разположените непосредствено след тях предпазители или прекъсвачи. Според ал. 5 на чл. 29, електромерните табла се монтират до или на границата на имота на клиента на място, определено от оператора на разпределителната мрежа. Правилно в този смисъл, с оспореното решение е прието, че за да бъде спазено правилото на чл. 29, ал. 5, във връзка с ал. 1 от Наредба № 6, СТИ за имота на А. А. В. трябва да бъде монтирано на имотната граница и то така, че кабелите след изходящите клеми да попадат в имотните граници на обекта.

Изискването на Наредба № 6, установено в чл. 29, ал. 5, за монтиране на електромерните табла до или на границата на имота на клиента, на място, определено от оператора, е императивно. В случая, СТИ за обект находящ се в [населено място], [община], област В., [улица], с абонатен № [ЕГН], се намира на около 10 метра от границата на имота. При тази нормативна уредба и предвид установеното, че таблото е на приблизително 10 м. от границата на имота, то поставените нормативни изисквания не са спазени. В нормативната уредба не е посочено на какво разстояние следва да бъде монтирано СТИ, когато същото се монтира до границата на имота. Съдът приема, че изразът „до границата“ следва да се тълкува в непосредствена близост или възможно най-близо до границата на имота. От

електроразпределителното дружество не са представени доказателства да е налице обективна невъзможност за монтиране на СТИ на по-близко разстояние до имотната граница, поради което съдът приема, че е налице несъответствие на местоположението на СТИ с императивните законови разпоредби на Наредба № 6, както и на ЗЕ.

Във връзка с 1-месечния срок за изпълнение на дадените с оспореното решение указания, който жалбоподателят счита за недостатъчен, тъй като същият не е съобразен в случай на изграждане на нова кабелна линия ниско напрежение от страна на [фирма], чието трасе да бъде до електромерното табло на имотната граница на обекта на А. В., съдът счита, че даденият от КЕВР срок за изпълнение е разумен и не следва да се изменя. Следва да се отбележи, че за електроразпределителното дружество е предвидена възможност, съгласно чл. 29, ал. 5 от Наредба № 6, само да определи мястото, където следва да бъде монтирано СТИ, т. е да избере най-оптималния в техническо отношение вариант. Законодателство е предоставило оперативна самостоятелност на енергийното дружество при преценката, относно мястото на монтажа на електромерните табла, стига същите да са до или на границата на имота.

С оглед изложеното, оспореното решение е законосъобразно, а подадената жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

При този изход на спора на ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 143, ал. 3 от АПК, определено на основание чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 37 от ЗПП, във връзка с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, в размер на 100 лв.

На основание чл. 143, ал. 4 от АПК, заинтересованата страна също има право на разноски, но такива не са заявени, поради което съдът не дължи произнасяне.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, административен съд С.-град, III отделение, 57 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба вх.№ Е-13-273-111/15.09.2021г. по описа на КЕВР от [фирма] с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място] 9009, район В. В., В. Т. –Е, [улица], представлявано заедно от всеки двама членове на УС А. А. К., Х. П. Х. и Р. Г. Л., чрез юрисконсулт Р. Г., срещу Решение Ж-615/25.08.2021г. на КЕВР, с което на [фирма] са дадени задължителни указания в 1-месечен срок от получаване на издаденото решение да извърши необходимите технически мероприятия и измести средството за търговско измерване в електромерно табло, монтирано до или на границата на имота собственост на А. А. В., находящ се в [населено място], [община], област В., [улица] в едноседмичен срок от приключване на посочените дейности да предостави на КЕВР доказателства за изпълнението им.

ОСЪЖДА [фирма] с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място] 9009, район В. В., В. Т. –Е, [улица], представлявано заедно от всеки двама членове на УС А. А. К., Х. П. Х. и Р. Г. Л., да заплати на КЕВР сумата от 100 лв. /сто/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: